

"ESMERALDA": klassikaline koreograafia muinasjuturaamatust välja

Liiga ilus ja iseteadev

Laval on Hugo sünge romaani kangelaste sisemaailma a

Heili Vaus

pianist

Ballett "Esmeralda" näitab ehedat 15. sajandi Prantsusmaad: Pariisi tänavail lõbutseva pööbli, peenutsevate ülikute ja käed rinnal ootava timukaga.

Tugevale ajastuhõngule ongi lavastus üles ehitatud. Seda nii ajaloolise koreograafia kui ka filigraanselt ajastutruu kujunduse poolest.

Kui balleti aluseks olevast Hugo romaanist "Jumalanna kirik Pariisis" jääb valdavaks muljeks lõpu traagiliste sündmuste rida, mõjub lavastus rohkem tantsude ja kostüümide paraadina.

Võrreldes eelmise, 1951. aasta Estonia Teatri "Esmeraldaga" on välja jäetud toonane kõrgpunkt hullunud emast. Vahetult enne Esmeralda hukkamist saab ema teada, et tema vihatud mustlasneiu pole keegi muu kui tema enda röövitud tütar. Ka sõdur Phoebuse hoolimatu iseloom, kelle tõttu Esmeralda surma läheb, jääb siin avamata.

Selle võrra jääb traagiline kolmas vaatus üliühikeseks, kuigi on sellisena rabav. Eelnevat tantsu ja ilu on olnud lihtsalt nii palju, et vaim tõrgub äkilist meeleolupööret vastu võtmast.

Tänapäeva lavastustes püütakse naivse võitu helgest algusosast ruttu draamatilisse konflikti jõuda. "Esmeralda" lavastaja Nikita Dolgušin laseb aga laval pikalt loo alguse muinasjutumeeleolul valitseda. Ka kih-

Hulkurite ninamees Clopin (Juri Mihhejev, seisab) kingib Imede Õue sattunud poedile Gringot (keskel) elu, kui Esmeralda (Kaie Kõrb) end temaga halastusest siduma nõustub.

luspeo tantsud oma gala kontserdiliku iseloomuga on täispikkuses sees. 20. sajandi lõpu teatris pikalt sellist ilu vaadata on ainulaadne kogemus.

Olles harjunud laval nägema stiliseeritud, kaasaja elementidega kostüüme, jäävad vaatajal silmad pärani. Ta leiab end justkui Grimm

muinasjuturaamatust. Peale vanameister Eldor Renteri pole Eestis ühtegi teatrikunstnikku, kes sellise täpsusega ajalugu lavale tooks.

Esietendusel peosa tantsinud Kaie Kõrb on haaravam just traagilistes episoodides alates teise vaatuse armastatu kihlusel tantsitud mustlastantsust. Kõrbi sel-

les stseenis hämmastava tehnikaga esitatud varvasjooks (*pas de bourre*) kutsus saalis esile ka esimese ülipika braavohüüetega aplausi.

Näitlejatest on ilmekaim paar üks ihu, teine hinge poolest vaevatud: Janis Garancise Quasimodo ja Viesturs Jansoni preester Frollo.

64811 25 k. lewisung

ks
ne
a-
ga
ni,
il-

ka-
ses

ttis
nm-
än-

sel-
nult
Oos-
kuu-
ime-

teat-
aru,
u jt.
ennu
asik

muusikaline koreograafia muinasjuturaamatust väljalõigatud kostüümidega

us ja iseteadev, et elada

ge romaani kangelaste sisemaailma asemel ilutsev tants

inamees Clopin (Juri Mihhejev, seisab) kingib Imede Õue sattunud poedile Gringoire'le (Dmitri Hartšenko, kui Esmeralda (Kaie Kõrb) end temaga halastusest siduma nõustub.

HARRI ROSPU

tsud oma gala-ku iseloomuga on es sees. 20. sajandis pikalt sellist a on ainulaadne

junud laval näg-ritud, kaasaja ele-kostüüme, jaavad imad pärani. Ta justkui Grimm

muinasjuturaamatust. Peale vanameister Eldor Renteri pole Eestis ühtegi teatrikunstnikku, kes sellise täpsusega ajalugu lavale tooks.

Esietendusel peasa tantsinud Kaie Kõrb on haaram just traagilistes episoodides alates teise vaatuse ar mastatu kihlusel tantsitud mustlastantsust. Kõrbi sel-

les stseenis hämmastava tehnikaga esitatud varvasjooks (*pas de bourre*) kutsus saalis esile ka esimese ülipika braavohüüetega aplausi.

Näitlejatest on ilmekaim paar üks ihu, teine hinge poolest vaevatud: Janis Garcancise Quasimodo ja Viesturs Jansonsi preester Frolo.

Algsosa tantsudes tunduvad muusikusilmale ja kõrvale tantsijad ja pillimehed võrdselt võimekate partneritena. Kõik on puhas, täpne ja rütmikas. See-eest teise vaatuse keskelt, kui muusika tähenduslikumaks ja soolorikkamaks muutub, jääb orkester kohati lavale alla.

Esietendus

Cesare Pugni
romantiline ballett **ESMERALDA**
Lavastaja: Nikita Dolgušin
(Peterburi)
Kunstnik: Eldor Renter
Dirigent: Norman-Illis Reintamm
Peaosades: Kaie Kõrb, Juri Jekimov, Viesturs Jansons, Janis Garcancis ja Dmitri Hartšenko
14. aprillil Estonia Teatris

Ballett jättis külmaks

■ Balleti muusikaline ülesehitus oli väga imelik. Cesare Pugni muusikast oli jätetud vaid paar numbrit.

Palju oli lisatud Adami ja Minikuse katkendeid.

Palju oli läbi mõtlemata: kus oli mingit tantsu vaja, korrati juba kõlanud muusikat või lisati mingi imelik jupp.

Dramaturgilisel jättis see lugu mind ka väga jahedaks. Kontrolltendusel käinud Estonia Teatri endised balletiriinid ütlesid ka, et nende ajal pöörati "Esmeralda" siisule märksa rohkem tähelepanu.

Väga ilus oli aga kunstnikutöö.

Mart Sander
muusik